

ned ad en skibsside og i et lukket rum sørge for, at alle farlige stoffer og malingsrester bliver absorberet i denne crawler.

Jamen hvorfor ikke fremme brugen af sådanne instrumenter, når man rent teknisk har dem? Hvorfor ikke en gang for alle udstede et forbud mod kvartssand, som vi meget veldokumenteret ved fremkalder silikose, og sige, jamen vi vil have stålsand ved blæsning og gerne i sådan nogle slyngrenseanlæg?

Vi ved, at opløsningsmidler er farlige. Hvorfor så ikke gå over til substitutioner overalt, hvor det er muligt, og fremskynde en sådan?

Jeg vil gerne spørge regeringen, ministeren, om det er en totalt fremmed tankegang, at man også, ligesom man har talt om uden for fabrikkkerne, begynder en systematisk udfasning af de mest farlige stoffer. Det kan gøres på forskellig måde, og der skal være nogle overgangsbestemmelser, klart nok, men er udfasning som princip over et bestemt åremål en helt fremmed tankegang?

Til sidst vil jeg gerne indskærpe, at siden man vedtog arbejdsmiljøloven i 1975, er der ikke indtruffet nævneværdige forbedringer. Jo, der er indtruffet forbedringer. De er også registrerede hos Enhedslisten, men de drejer sig primært om at beskytte, ikke om at skaffe et mere sikkert miljø. Det er jo rigtigt, som Kristeligt Folkeparti var inde på, at man har fået den ene beskyttelsesdragt efter den anden, men er det målet? Er målet ikke, at vi lever i et mindre farligt miljø?

Som jeg tidligere har været inde på, synes jeg, det er påfaldende, at man siden 1937-38 for nogle stoffers vedkommende – benzin, klorerede organiske opløsningsmidler, kvartssand har jeg nævnt, m.m. – har peget på vigtigheden af substitution. Hvordan i alverden kan det være, at når England i 1948 og Tyskland, Norge og Sverige i løbet af 1970'erne direkte greb ind med nogle forbud, f.eks. over for kvartssand, at man så ikke skal gøre det i Danmark? Ønsker vi at have som mål, at vi absolut ikke skal være foregangsland på det her område? Eller hvad er meningen?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransaard (FP):

Det, der kalder mig op, er, at hr. Søren Kolstrup siger, at kapitalismen spreder flere og flere farlige stoffer og dermed giver et dårligere arbejdsmiljø.

Jeg må spørge hr. Søren Kolstrup, om det, vi hører om, at der er virkelig store forureningsproblemer, og der er mange mennesker, som er syge af det dårlige arbejdsmiljø, der har været ovre i de tidligere Sovjetstater, er noget, der ikke er rigtigt, siden han heroppefra siger, at det kun er kapitalismen, der er med til at sprede de farlige stoffer.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal ikke kunne svare på forholdene i Østeuropa. Efter mine begreber var der tale om, at disse bureaukratiske samfund jo netop ikke gav arbejdskraften mulighed for at pege på substitutioner, og det var skade.

Min bemærkning om kapitalismen gik på, at det, kapitalismen var såre god til, var at lave utrolig mange produkter. Så mange, at man ikke har tjek på, hvad der er inde i dem. Og det er først mange, mange år efter, at man finder ud af, at de er farlige. Det var derfor, jeg anbefalede, at man brugte en forhåndsprøvegodkendelse. Det ville være et vældigt fremskridt, at det virkelig var utrolig vanskeligt at få nye stoffer på markedet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af Folketinget Poul Nielson har meddelt mig, at han på grund af udsendelse i offentligt hverv ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra d, fra og med den 18. marts 1999 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.